

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

İslam Hadaratını Şekillendiren Deliller ve Anlatılar İle Temeli Olmayan Hayal ve İddialarla Şekillenen Batı Anlatıları Arasında İslam ile Batı'nın Çatışma Cephesi

Yahudiler, Amerika ve Batı'nın Gazze'ye karşı yürüttüğü savaşın ardından, Gazze ve çevresine yönelik savaşta Yahudilere, onların varlığına ve destekçilerine yönelik Batı ve dünya kamuoyunda yaşanan önemli değişiklikler bağlamında “anlatı” ifadesinin kullanılması artmıştır. Yahudilere ve onların varlığına yönelik tutumların olumlu ve destekleyici olmaktan çıkıp, olumsuz, nefret dolu ve düşmanca bir hale geldiği açıkça ortaya çıkmıştır. Filistinlilere ve genel olarak Müslümanlara yönelik düşmanlıktan, destekleyici ve sempatik tutumlara geçişin sebebi, Yahudilerin insan fıtratının tüm sınırlarını aşan ve artık hiçbir gerekçeyle anlaşılamayacak olan vahşi uygulamalarıdır. Bu yüzden “anlatı”, “anlatının değiştirilmesi” veya “tersine çevirme anlatısı” ifadeleri Arap, Batı ve uluslararası medyada ve insanların konuşmalarında ve yazılarında yaygınlaşmıştır.

Nitekim Gazze savaşından kısa bir süre sonra Batı ve dünya kamuoyunda Yahudi varlığına ve uygulamalarına ilişkin devrim niteliğinde bir değişim başlamış ve Avrupa ve ardından Amerika'nın gözünde tehlikeli bir boyuta ulaşıncaya kadar giderek güçlenmiş ve belirgin bir hal almıştır; çünkü Yahudi varlığı ve ordusu, onların stratejilerinde temel ve sabit bir rol oynamaktadır. Başlangıçta bu savaş, onlarca yıl boyunca Batı halkları arasında yayılan ve kök salan anlatılar ve kıssalar nedeniyle Batılı halkların desteğini almıştı; çünkü bu anlatılar, Batılıları insanlık için kahramanlar ve rol modeller olarak, Arap ve Müslümanlar gibi düşmanlarını ise aşırılıkçılar, teröristler, saldırganlar ve Batı'ya ve Yahudilere karşı kin besleyen kişiler olarak tasvir ederken Yahudilerin Araplar ve Filistinliler tarafından tehdit edilen ve onlardan dolayı sürekli korku içinde olan kişiler olarak tasvir ediyor, İslamofobiyi kışkırttığı gibi İslami olan her şeye karşı nefret ve kini körüklüyordu.

Ardından Batılılar arasında bu anlatıları çürütmek için Amerika ve Batı'nın desteklediği Yahudilerin uygulamaları geldi. Çünkü somut tanıklıklar anlatılardan daha güçlüydü. Aslında somut tanıklıklar, gerçekleri ispat etmenin temeli ve anlatıların sıhhati ve haberlerin doğruluğu için ölçülerdir. Bu nedenle bu savaşın sonuçlarından biri, duyguları harekete geçirmesi, hisleri uyandırması ve zihinleri soru ve şüpheler uyandırmaya yöneltmesiydi: Miras aldığımız ve tutumlarımızı üzerine inşa ettiğimiz bu yalan mefhumlar nelerdir? Kalplerimize hakim olan bu aldatmaca nedir?! Peki doğumumuzdan bugüne kadar bizleri bu yalan bilgiler ve aldatıcı anlatılarla dolduranlar kişiler kimlerdir ve neden?

Nitekim bu gerçekleşti ve otomatik olarak Batı'daki halkın tutumlarının Müslümanların lehine değişmesi, çok sayıda Batılı'nın İslam'a girmesi ve yöneticilerinin sorgulamaları açısından iyi ve ümit verici sonuçlara yol açmıştır. İslam ile Batı arasındaki en önemli çatışma cephelerinden biri işte budur. Bu nedenle bu, fikri ve siyasi hedefler için mümkün olan en yüksek seviyede

yatırım yapılması gereken bir fırsattır. Dolayısıyla bu yatırımın, fikri ve siyasi değişim faaliyetlerini mümkün kılan söylem ve kaynaşmayı gerçekleştirmek için çeşitli uzmanlıklar ve ilişkiler alanlarında Müslümanların davet, fikri ve ilmi enerjilerine ihtiyacı olan yöntemleri vardır.

Dolayısıyla bu çatışmada önemli bir farka, yani hem İslami hem de Batılı mefhum ve tutumların belirleyicilerine dayanan bir farka dikkat etmek gerekir; İslam, mefhumlar oluşturmaya ve tutumlar belirlemeye yönelik anlatılara ve kıssalara dayanmaz; aksine İslam, mefhum ve tutumları belirlemenin temeli olan aklî burhanlara ve delillere dayanır. Nitekim bu, medeniyeti burhanlara veya delillere değil de, geleneklere, miraslara ve çıkarılara dayalı uzlaşmaların, orta yol çözümlerin ürünü olan Batı'dan farklıdır. Bunun için Batı, kahramanlıklar, büyüleyici hikâyeler ve tekrarlanan masallar uydurarak hilelere başvuruyorlar. Böylece üzerinde oldukları şeye razı olan ve ona uyan toplumlar ortaya çıkmıştır; tıpkı peygamberlerine karşı çıkararak şöyle diyen kavimler gibi: **“Hayır” dediler, “fakat biz atalarımızın da böyle yaptığını gördük ve bunu benimsedik.”** [Şuara 74] **إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ** **“Babalarımızı bir din üzerinde bulduk, biz de onların izlerine uyarız, derlerdi.”** [Zuhruf 23] Dolayısıyla İslami düşüncenin köklü belgeleriyle Batı düşüncesinin yüzeysel ve kırılğan belgeleri arasındaki bu fark, Batı toplumunun yapısını parçalamak, bağlarını zayıflatmak ve çocuklarını, mefhumlarını, anlatılarını ve devletlerini yeniden düşünmeye sevk etmek için kullanılmalıdır.

Batı toplumları kimliklerini ve bağlarını güçlü bir hale getirmek için anlatılardan vazgeçemezler. Örneğin İsveç'teki Stockholm Üniversitesi araştırmacılarından Susan Olsson, **“Hizb-ut Tahrir'in Ütopik (İdealist) Batı Karşıtı Hilafet Anlatısı”** başlıklı çalışmasında İslam ile Batı arasındaki çatışmayı bir anlatılar çatışması olarak tasvir etmiş ve **Hizb-ut Tahrir'in** fikirlerini Batı anlatısına karşı bir anlatı olarak sunmuştur. Anlatının önemi ve özelliklerine ilişkin söylemleri arasında şunlar yer almaktadır: “Anlatı, yalnızca bir öykü değildir, aksine sistematik ve tutarlı bir bütünlük oluşturan birçok öyküden oluşur... Anlatı, şu şekilde tanımlanır: Birbirine bağlı ve ardışık olarak düzenlenmiş öykülerden oluşan tutarlı bir sistemdir; yani şu şekilde tanımlanır: Konuların ve toplumsal gerçekliğin inşası yoluyla anlam üreten bir söylemdir... Yani [o], belirli bir kültürde derinlemesine kök salmış tarihe yönelik geçici bir anlatıdır.” Batı metinleri, aynı zamanda anlatıları hakkında: “Siyasi anlatılar son derece etkili araçlardır; zira bunlar, bireylere karmaşık bir dünyayı anlamaları için güç verirler... Kaybolmuş ve kafası karışmış olanlara rehberlik ederler. Tekrarlandıklarında ve büyük bir coşku ve yoğun bir duyguyla harmanlanarak anlatıldıklarında güçlerinin artırır... İnsan doğası gereği, dünyaya farklı bir açıdan bakmak için kullandığı yeni gözlüklermiş gibi dünyaya bakış açılarını yeniden şekillendiren bir öyküye bağlanma eğilimindedir.”

Burası, Batı toplumları için anlatıların önemini daha fazla açıklamaya izin vermiyor ama bu, kesin olan bir şeydir. Bu nedenle bu konuda İslam ile Batı arasındaki fark ile bu konudaki anlamlı çatışma meseleleri veya konuları üzerinde durmak çok önemlidir.

Hikâye ve öyküleri de kapsayan anlatılar, belirli mefhumları, eğilimleri ve özelemleri pekiştirmek ve ihtiyaçlar nedeniyle dini, siyasi veya ulusal bağlılıklar ve bağlar üreten ve daha sonra bir kimlik yaratan fikri bir bağ oluşturmak amacıyla bir araya gelmek için genellikle bir grup, toplum veya ulus içinde yayılan ve olaylar, değerler veya karakterler etrafında dönen eserlerdir. Daha sonra kimlik, ona bağlı kahramanlıkların ve onurlu duruşların görüntüleri ile süslenecek ve ona çekici anlamlar eklenerek pekiştiriliyor, böylece de ona olan bağlılık pekişip güçleniyor. Bunlar, grup için bir bağ, sadakat ve birleşik bir kimlik oluşturmayı hedefleyen anlatılardır. Bu tür anlatılara olan ilgi tüm dünyada mevcuttur; ancak bu, Batı için gerekli bir ihtiyaçtır; çünkü Batı ülkeleri, ikna edici fikri bir temele dayanmayan ve güçlü ve istikrarlı bir kimlik yaratmak için sağlam bir temele sahip olmayan kapitalist sistem temelinde yaşamaktadır.

Şüphesiz anlatılarda doğru olan ve aktarılan şeyler vardır; tıpkı savaş haberlerinin, şiirlerin ve dikkat çekici olayların aktarılması gibi. Ancak bunlar, bağı, kimliği ve bunların devamlılığını pekiştirmek için yeterli değildir; bu yüzden onlar, değiştirmek ve tahrif etmek için bunlara müdahale ediyorlar ve hiçbir kökeni olmasa da ihtiyaç duydukları ve kendilerine uygun olanları tevil ediyorlar; böylece de hiçbir kanıtı olmayan kahramanlıkları, başarıları, insani davranışları, değerleri ve onurlu duruşları kendilerine atfediyorlar. Böylece de anlatıları çarpıtıp başka anlatılar uyduruyorlar, aralarındaki yenilgi ve utanç verici öyküleri ortadan kaldırıyorlar ve kendileri için bir kimlik ve varlık yaratmak amacıyla kendisiyle övülmeyi sevdikleri şeylerin propagandasını yapıyorlar. Bu varlığın konumu ve toplumsal bağları ne olursa olsun, bu anlatılar ortaya çıktığında nispi olarak zayıflamaya ve parçalanmaya yatkındır; bu nedenle bunların izlenmesi ve bunlardan iftira olanların çürütülmesi gerekir. Ayrıca bu varlık, fikri olarak daha sağlam ve daha sıkı bir bağ veya kimlikle karşı karşıya kaldığında çökmeye meyillidir; bu nedenle bu yüzleşmeye öncelik verilmesi gerekir. Aynı zamanda bu anlatıların ağına düşenlerin, aslında onların kurbanı olduklarını da idrak etmek gerekir. Gerçekten onlar, sağır ve kördürler; çünkü onlar, ne kadar çekici veya güzel olursa olsun bağ ve kimliğin anlatılardan gelmediği gerçeğinin ya cahili ya da farkında değildirler. Her insanın ve toplumların tarihinde zaferler ve yenilgiler, doğrular ve yanlışlar, hak ve batıl olanlar vardır. Aynı zamanda Batı toplumuna, bağ ve kimliğin doğru kaynağının evcilleştirme, alışkanlık veya tekrarlanan hikayeler değil, bunlara karar veren fikir olduğu anlatmak gerekir. Dolayısıyla anlatılar, toplumları ve olayları anlamada ve bunlardan ders çıkarmada istifade edilen bilgilerden başka bir şey değildirler. Bu, Müslümanların gurur duydukları ve onları büyük kahramanlıklar ve başarılar yaratmaya sevk eden anlatılara ve hikâyelere sahip oldukları gerçeğini ortadan kaldırmaz; aksine Müslümanlar, başkalarının onda birine bile sahip olmadıkları anlatı ve hikâyelere sahiptirler; ancak bu şeylerin rolü yetiştirme, eğitim ve motivasyonla sınırlı olup bu, tutumları ve olayları yaratan, tarihi ve onun anlatılarını yazan, geleceğe ve onun özelemlerine hazırlanan kimlik ve bağın kurulmasından sonra gelir.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Dr. Mahmud Abdulhâdî